

MATERIAŁ DO SZKOLENIE W FORMIE ON-Line w 2024/2025

Z ZASAD BEZPIECZEŃSTWA NA POLOWANIU

Do wykonywania polowania oraz odstrzału zwierząt stanowiących nadzwyczajne zagrożenie dla życia, zdrowia lub gospodarki człowieka dopuszczona jest wyłącznie myśliwska broń palna długa centralnego zapłonu, o lufach gwintowanych lub gładkich, z wyłączeniem broni czarnoprochowej, pistoletów i rewolwerów, z której po maksymalnym załadunku można oddać najwyżej sześć pojedynczych strzałów, z tym że do magazynka broni samopowtarzalnej można załadować jednorazowo najwyżej dwa naboje.

Używana do polowania broń myśliwska o lufach gwintowanych musi być przeznaczona do strzelania amunicją charakteryzującą się energią pocisku nie mniejszą niż 1000 J w odległości 100 m od wylotu lufy.

Polowanie na zwierzynę grubą odbywa się, wyłącznie z użyciem broni myśliwskiej, o której mowa wyżej oraz naboji myśliwskich z pociskami półpłaszczowymi, przy czym:

- przy polowaniu na łosie energia pocisku w odległości 100 m od wylotu lufy nie może być mniejsza niż 2500 J;
- przy polowaniu na jelenie, danielę, muflony i dziki, z wyłączeniem dzików warchlaków, energia pocisku w odległości 100 m od wylotu lufy nie może być mniejsza niż 2000 J.

Dopuszcza się polowanie na zwierzynę grubą, z wyjątkiem łosi i jeleni byków, z użyciem broni myśliwskiej o lufach gładkich oraz myśliwskich naboji kulowych.

Do wykonywania polowania na zwierzynę drobną, używa się wyłącznie broni myśliwskiej o lufach gładkich oraz myśliwskich naboji śrutowych ze śrutem o średnicy do 4,5 mm.

Do wykonywania polowania dopuszcza się używanie wyłącznie urządzeń optycznych, w których obraz celu powstaje w świetle naturalnym i nie jest przetwarzany przez urządzenia elektroniczne, przy czym znak celowniczy w urządzeniu optycznym może być podświetlany. Urządzenie optyczne może zawierać dalmierz. Ograniczenie to nie dotyczy lornetek używanych do obserwacji.

Dopuszcza się dochodzenie postrzałka z użyciem sztucznego źródła światła, nieprzetykniętego do broni.

Podczas polowania nie strzela się do:

- 1) licówki;
- 2) zwierzyny przy paśnikach, lizawkach, pasach zaporowych oraz punktach stałego dokarmiania, z wyjątkiem polowań na dziki i drapieżniki przy nęciskach; myśliwy powinien ustalić u dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego lokalizację nęcisk w obwodzie łowieckim, a dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego powinien uzgodnić ich lokalizację na terenach leśnych z właściwym nadleśnictwem
- 3) zwierzyny z pojazdów silnikowych i zaczepionych do nich przyczep, naczep lub innych urządzeń oraz z pojazdów konnych, a także z łodzi o napędzie silnikowym z pracującym silnikiem;
- 4) zwierzyny na ogrodzonych poletkach żerowych;

- 5) ptactwa niebędącego w locie, z wyjątkiem jarząbków, gęsi i łysek;
- 6) zajęcy pozostających w bezruchu;
- 7) celów nierozpoznanych.

2. Podczas polowania zabrania się wykorzystywania:

- 1) oślepionych lub okaleczonych zwierząt użytych jako wabiki;
- 2) urządzeń odtwarzających nagrania głosów zwierząt w celu wabienia i płoszenia zwierzyny;
- 3) urządzeń elektrycznych lub elektronicznych, które mogą zabijać lub ogłuszać;
- 4) luster i innych urządzeń oślepiających;
- 5) gazu i dymu do wypłaszania zwierząt.

Polowanie w nocy może odbywać się na:

- 1) dziki, piżmaki i drapieżniki - przez myśliwego wyposażonego w myśliwską broń palną z zamontowanym celowniczym urządzeniem optycznym oraz lornetkę i latarkę;
gęsi i kaczki - na złotach i przelotach.

1a. Do wykonywania polowania w nocy na dziki dopuszcza się używanie noktowizyjnych i termowizyjnych celowniczych urządzeń optycznych.

Myśliwy polujący w nocy jest obowiązany zachować wyjątkową ostrożność,
a w szczególności:

- 1) znać dokładnie teren w rejonie polowania;
- 2) nie strzelać w kierunku osad i dróg publicznych;
- 3) przed strzałem, osobiście rozpoznać przez lornetkę cel i teren na linii strzału;
w razie oddania strzału i niepodniesienia zwierzyny w nocy sprawdzić wynik strzału przy świetle dziennym.

Myśliwy jest odpowiedzialny za bezpieczne używanie broni i amunicji i jest obowiązany do przestrzegania następujących zasad:

- 1) używania broni myśliwskiej sprawnej technicznie;
- 2) przystrzeliwania broni co najmniej raz w roku;
- 3) sprawdzania każdorazowo przed załadowaniem broni, czy lufy nie są zatkane;
- 4) trzymania broni zawsze lufami skierowanymi w górę lub w dół: podczas ładowania i rozładowania broni, poruszania się w terenie, w czasie przerw w polowaniu, zajmowania miejsca w pojeździe lub wychodzenia z niego i w innych podobnych okolicznościach - niezależnie od tego, czy broń jest załadowana, czy rozładowana.

Przy przechodzeniu, przejeżdżaniu lub przebywaniu w obwodzie łowieckim, w którym myśliwy nie ma upoważnienia do wykonywania polowania, przy korzystaniu z publicznych środków lokomocji oraz w czasie przebywania na terenie miast i osiedli broń myśliwego musi być rozładowana i znajdować się w futerale.

Przy przechodzeniu lub przejeżdżaniu przez tereny zabudowane, albo poruszaniu się pojazdem, w obwodzie, w którym myśliwy wykonuje polowanie, broń powinna być rozładowana.

Podczas przechodzenia przez przeszkody terenowe, a w szczególności rowy, kładki, płoty, wchodzenia i schodzenia z ambony oraz podczas przerw w polowaniu, podczas których broń nie jest odkładana, myśliwy musi usunąć naboje z komór nabojoych.

W czasie poruszania się w terenie nierównym, zakrzewionym, grząskim, śliskim, w głębokim śniegu, w momencie karcenia psa lub odbierania od niego aportu, troczenia ptactwa broń musi być zabezpieczona przed możliwością oddania strzału.

Odłożona w czasie przerw w polowaniu broń musi być rozładowana, znajdować się w pobliżu i w polu widzenia myśliwego oraz być zabezpieczona przed upadkiem.

Nie celuje się i nie strzela się do zwierzyny, jeżeli:

- 1) na linii strzału znajdują się myśliwi lub inne osoby albo zwierzęta gospodarskie, budynki lub pojazdy, a odległość od nich nie gwarantuje warunków bezpiecznego strzału;
- 2) zwierzyna znajduje się na szczytach wzniesień;
- 3) zwierzyna znajduje się w odległości mniejszej niż 200 metrów od pracujących maszyn rolniczych.

Celowanie do zwierzyny i oddanie strzału jest dopuszczalne dopiero po osobistym dokładnym rozpoznaniu zwierzyny oraz w warunkach gwarantujących skuteczność strzału i możliwość podniesienia strzelonej zwierzyny oraz bezpieczeństwo otoczenia.

Myśliwy może oddać strzał do zwierzyny znajdującej się od niego w odległości nie większej niż:

- 1) 40 m - w razie strzału śrutem lub kulą z broni o lufach gładkich;
- 2) 100 m - w razie strzału kulą z broni o lufach gwintowanych, przy wykorzystaniu otwartych przyrządów celowniczych;
- 3) 200 m - w razie strzału kulą z broni o lufach gwintowanych, przy wykorzystaniu optycznych przyrządów celowniczych.

Przyspiesznika używa się jedynie na polowaniu indywidualnym, przy czym jego naciąganie może nastąpić dopiero po dokładnym rozpoznaniu zwierzyny i złożeniu się do strzału; jeżeli strzał nie nastąpił, broń należy zabezpieczyć przed możliwością oddania strzału, a następnie zwolnić przyspiesznik.

Myśliwy nie może wykonywać polowania w stanie po użyciu alkoholu lub innych środków odurzających. Na polowaniu zbiorowym prowadzący polowanie nie dopuszcza lub wyklucza z polowania osoby nieprzestrzegające powyższych reguł.

Myśliwy jest obowiązany zachować szczególną ostrożność w posługiwaniu się bronią:

- 1) w terenie o ograniczonej widoczności lub w warunkach zmniejszających widoczność;

2) przy nasilonych pracach w polu, pracach pielęgnacyjnych i eksploatacyjnych w lesie oraz przy zbiorze runa leśnego.

W sytuacji, gdy myśliwemu towarzyszy osoba nieposiadająca uprawnień do wykonywania polowania, jest on obowiązany pouczyć ją o sposobie zachowania się na polowaniu.

Polowanie indywidualne

Polowanie indywidualne nie może odbywać się z użyciem naganki lub udziałem podkładacza z psem, z wyjątkiem polowania na drapieżniki przy stogach i norach oraz polowania na ptactwo.

Polowanie indywidualne nie może odbywać się równocześnie z polowaniem zbiorowym w tym samym obwodzie łowieckim.

Na terenie obwodu łowieckiego znajduje się jedna książka ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym, zwana dalej "książką ewidencji". Wpisów w książce ewidencji mogą dokonywać wyłącznie myśliwi wykonujący polowanie lub myśliwi przez nich upoważnieni do dokonania wpisu lub osoby upoważnione przez dzierżawcę albo zarządcę obwodu łowieckiego do dokonywania tych wpisów. Wpis dotyczący terminu rozpoczęcia polowania musi być dokonany przed jego rozpoczęciem, jednak nie wcześniej niż 24 godziny przed rozpoczęciem polowania. W miejscu wskazanym w książce ewidencji jako miejsce wykonywania polowania nie może w tym samym czasie, bez zgody myśliwego wykonującego polowanie w tym miejscu, polować inny myśliwy.

Polowanie zbiorowe

Prowadzący polowanie w trakcie odprawy myśliwych powinien:

- 1) poinformować, jaką zwierzynę, w jakiej ilości przewidziano do odstrzału;
- 2) poinformować, komu powierzono apteczkę;
- 3) omówić przewidziane sygnały i obowiązujące zasady bezpieczeństwa, ze szczególnym uwzględnieniem aktualnych warunków terenowych i atmosferycznych, oraz przekazać inne uwagi dotyczące polowania;
- 4) okazać myśliwym uczestniczącym w polowaniu wszystkie psy, które mogą brać udział w tym polowaniu;
- 5) sprawdzić dokumenty uprawniające do udziału w polowaniu.

Po odprawie dokonuje się losowania stanowisk; numeracja stanowisk zaczyna się od lewej flanki. Prowadzący polowanie może nie brać udziału w losowaniu stanowisk; w takim przypadku po rozprowadzeniu ma obowiązek zająć stanowisko za ostatnim z rozprowadzonych myśliwych.

Na polowaniu zbiorowym:

- 1) myśliwy zajmuje stanowisko w miejscu wskazanym mu przez rozprowadzającego, przy czym wolno mu przesunąć się nie więcej niż trzy metry w prawo lub w lewo wzdłuż linii myśliwych;

- 2) w czasie zajmowania stanowisk oraz na stanowisku myśliwy jest obowiązany zachowywać się cicho i spokojnie;
- 3) po zajęciu stanowiska myśliwy nawiązuje łączność wzrokową z myśliwymi na sąsiednich stanowiskach i w miarę możliwości potwierdza to widocznym ruchem ręki;
- 4) myśliwy pozostaje na stanowisku aż do sygnału oznajmającego koniec pędzenia,
- 5) w sytuacji wymagającej niesienia w nagłych wypadkach pomocy innym osobom myśliwy, schodząc ze stanowiska, powinien w miarę możliwości powiadomić o tym swoich sąsiadów oraz rozładować broń,
- 6) zejście ze stanowiska z bronią załadowaną jest dopuszczalne tylko w razie konieczności udzielenia pomocy osobie zaatakowanej przez zwierzynę.
- 7) myśliwy jest obowiązany posiadać na wierzchnim okryciu jaskrawe elementy garderoby, zapewniające jego dobrą widzialność przez innych uczestników polowania.

Na polowaniu zbiorowym broń wolno załadować dopiero po zajęciu stanowiska przed pierwszym pędzeniem. Myśliwy po zajęciu stanowiska może strzelać do ukazującej się zwierzyny, pod warunkiem że jego sąsiedzi zajęli już stanowiska.

Między pędzeniami myśliwy musi usunąć naboje z komór nabojoych przed zejściem ze stanowiska. Ponowne wprowadzenie nabojoych do komór nabojoych może nastąpić dopiero po zajęciu stanowiska w następnym pędzeniu. Po zakończeniu ostatniego pędzenia, przed zejściem ze stanowiska, myśliwy musi broń rozładować. Prowadzący polowanie powinien wyrywkowo sprawdzać w czasie przerw w polowaniu, czy myśliwi usunęli naboje z komór nabojoych, a po jego zakończeniu, czy myśliwi rozładowali broń.

Używanie optycznych przyrządów celowniczych na polowaniu zbiorowym jest możliwe pod warunkiem, że luneta ma ustawioną krotność nie większą niż trzy.

Na polowaniu zbiorowym:

- 1) nie wolno strzelać wzdłuż linii myśliwych; za strzał wzdłuż linii myśliwych uważa się strzał, przy którym pocisk kulowy lub skrajne śruty wiązki przechodzą lub w przedłużeniu przeszłyby w odległości mniejszej niż 10 m od stanowiska sąsiada;
- 2) nie wolno strzelać ze stanowiska na linii myśliwych w kierunku stanowisk na flankach i ze stanowisk na flankach w kierunku linii myśliwych, jeżeli odległość między tymi stanowiskami lub ukształtowanie terenu nie zapewnia bezpieczeństwa;
- 3) nie wolno zajmować stanowisk w rowach, wykopach i zagłębieniach terenu;
- 4) po zajęciu stanowiska myśliwy jest obowiązany przyjąć pozycję stojącą lub siedzącą;
- 5) oddanie strzału może nastąpić jedynie z pozycji stojącej; ograniczenie to nie dotyczy strzałów oddawanych z ambon;
- 6) strzał kulą do zwierzyny znajdującej się poza miotem jest dopuszczalny na odległość nie większą niż 100 m;
- 7) strzał kulą do zwierzyny znajdującej się w miocie jest dopuszczalny, z zachowaniem szczególnej ostrożności, na odległość nie większą niż 40 m, a w przypadku polowania zbiorowego z ambon - na odległość nie większą niż 80 m;

- 8) oddawanie strzału do zwierzyny płowej w miot może nastąpić tylko za zgodą prowadzącego polowanie, w warunkach gwarantujących bezpieczeństwo; zgoda taka nie jest wymagana podczas polowania zbiorowego z ambon;
- 9) nie wolno strzelać do zwierzyny znajdującej się w miocie, jeżeli naganka znajduje się od myśliwego w odległości mniejszej niż 150 m w terenie otwartym i w odległości mniejszej niż 100 m w terenie leśnym;
- 10) wolno strzelać do ptactwa w locie w kierunku naganki lub w kierunku innych myśliwych, jeżeli strzał oddaje się w górę pod kątem nie mniejszym niż 60°, a na linii strzału nie ma gałęzi lub innych przeszkód;
- 11) oddawanie strzału między poszczególnymi pędzeniami jest dopuszczalne, za zgodą prowadzącego polowanie, tylko do zwierzyny postrzelonej lub chorej.

Na polowaniu zbiorowym na zwierzynę grubą prowadzący polowanie może obsadzić myśliwymi stałe miejsca przechodzenia zwierzyny, w tym także z boków i z tyłu pędzenia.

Jeżeli myśliwy lub myśliwi spełniają w danym pędzeniu rolę naganki, obowiązuje ich bezwzględny zakaz strzelania, z uwzględnieniem ust. 3, a broń muszą mieć rozładowaną. Jeżeli nagankę stanowią wyłącznie jeden lub dwaj myśliwi korzystający z psów, prowadzący polowanie może zezwolić jednemu lub obu na strzelanie podczas pędzenia wyłącznie do dzików.

Jeżeli w polowaniu na zwierzynę grubą dopuszcza się możliwość strzelania zajęcy, do naganiania zwierzyny nie wolno używać psów.

Na polowaniu używa się sygnałów dźwiękowych oznaczających:

- 1) ruszenie naganki;
- 2) zakaz strzału w miot;
- 3) koniec pędzenia i obowiązek usunięcia naboju z komór naboju.

Prowadzący polowanie:

- 1) ustala rodzaj sygnałów oznaczających czynności,
- 2) może zarządzić pominięcie pierwszego i drugiego sygnału jako niecelowych lub mogących wprowadzić w błąd uczestników polowania; naganka rusza wówczas o godzinie określonej przez prowadzącego polowanie;
- 3) jest obowiązany poinformować wszystkich uczestników polowania o powyższych zmianach i o znaczeniu każdego sygnału;
- 4) jest odpowiedzialny za rozprowadzenie myśliwych na stanowiska;
- 5) powinien każdorazowo, przed rozprowadzeniem myśliwych na stanowiska, podać im miejsce lub kierunek zbiórki po zakończeniu pędzenia.

Myśliwy może, za zgodą prowadzącego polowanie, zabrać ze sobą na stanowisko psa. W takim przypadku:

- 1) pies powinien być trzymany na otoku;

2) myśliwy może używać psa do dochodzenia postrzałka tylko po zakończeniu pędzenia i za zgodą prowadzącego polowanie.

Obowiązek dochodzenia i dostrzelenia postrzałka spoczywa na myśliwym, który go postrzelił. Prowadzący polowanie obowiązany jest dopilnować spełnienia tego obowiązku. Prowadzący polowanie, na prośbę myśliwego, powinien udzielić mu pomocy podczas dochodzenia postrzałka zwierzyny grubej. Myśliwy dochodzący postrzałka nie może wymagać przerwania polowania. Myśliwy powracający z poszukiwania postrzałka jest obowiązany zatrzymać się w bezpiecznym miejscu; może włączyć się do polowania po zakończeniu pędzenia i zgłoszeniu powrotu prowadzącemu polowanie.

W razie nieszczęśliwego wypadku na polowaniu zbiorowym, prowadzący polowanie przerywa polowanie w celu natychmiastowego zorganizowania pomocy poszkodowanemu, a następnie:

- 1) udziela pierwszej pomocy poszkodowanemu;
- 2) organizuje transport poszkodowanego do placówki służby zdrowia lub wzywa lekarza;
- 3) zabezpiecza miejsce i ślady wypadku;
- 4) w miarę możliwości odtwarza okoliczności, w których zdarzył się wypadek, ustala jego świadków i sporządza odręczny szkic sytuacyjny;
- 5) sporządza protokół.

Jeżeli nieszczęśliwy wypadek na polowaniu zbiorowym powstał w związku z użyciem broni, prowadzący polowanie, oprócz powyższych obowiązków jest obowiązany:

- 1) odebrać i zabezpieczyć broń sprawcy i poszkodowanego;
- 2) bezzwłocznie powiadomić o wypadku najbliższą jednostkę Policji;
- 3) ustalić numery stanowisk, jakie w momencie zaistnienia wypadku zajmowali myśliwi, i zabezpieczyć kartki z numerami stanowisk.

ROZPORZĄDZENIA MINISTRA ŚRODOWISKA

(Dz.U. z 2005 r. Nr 61, poz. 548 Rozporządzeniu Ministra Środowiska z 23.3.2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz.

Dz.U. z 2019 r. pod poz. 1782 opublikowano rozporządzenie Ministra Środowiska z 10.9.2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz.

Przeczytaj zmiany w Rozporządzeniu z 2019r.